









1778.

1. Heuffeld, Fr. Augustus : De Ducatu Bavariae ab antiquissimis Temporibus hereditario simulque Fr. Christ. Pennsi Schroederi . . . sollemniter . . . indicit.
2. Heuffeldius, Fr. Augustus : De obligatione debiti usurarum initium non vero eorum cursum inceptum impediendo.
3. Scheidemannel, Heimrichs Gotfried : Allgemeine Gedanken von Gerechtigkeit u. Ungerechtigkeit des Annahmestrafen auf große Deutsche Reichslehen.
4. Walchius, Cor. Frt., Vid. jur. Decanus : Singularia Germanorum instituta de pace domestica. Programma III, quo Fr. Ernest. Burch. Smeynkeus . . . Disputationem sollemnem i . . . indicit.
5. Walchius, Carolus Fridricus : De femina matrem contrahente beneficiorum multibrium experte

1779.

1. Heuffeld, Bernhard Gotthard Kuldreich : De fiduciariis fenestrationibus Illustriam, eorumque, si alienata sunt, revocatione

1779

2. Schellwitz, Iustus Christianus Lud. de Jus. ord. ex Decanus:
3. De impensis ad arciuum constructionem et refectionem
necessariis simulque solemnibus in auz. Bernhard 3.
Gauert Huldensis Haeffeld . . . indicit.

1781.

1. Iher, Paul. Ludovicus Ferdinand: De probatione
cessionis legis strassburgensis repugnantis
2. Walchius, Carol. Frid., Ord. juriscons. profecanus:
Disquisitione III: De geminis fonte Distinctionis inter
factum animatum et inanimatum in nemeti Cora.
lunia Art. 133. Programma, quo . . . Paul Ludov.
Ferdin. Iher . . . Disputationem in auz. . . indicit

1783.

1. Schmidtus, Dr. Ludovicus, Jus. ord. ex Decanus:
Programma: De jure quotam Nassavico, quod
dico Erbkobermey dicitur, quo . . . in auz.
Georgii Christophori Anticheni Volckeri . . . indicit

1783

2. Welchius, Carolus Fridericus: De successione collaterale
liam tertii gradus ex jure Romano et Saxonico.

3. Walkius, Carolus Fridericus: De revocatione confessionis
capite damnati in die ejus supplicio destinato.

1784

1. Eckardt, Joannes Ludovicus: De constituto feudali.

2. Eckardt, Joannes Ludovicus: An detur compassum,
ex presumptione, quod sit familiariter aut precia-
riam, revocabile?

3. Lumbke, Paulus Christianus Nicolaus: De pacto
remissorio quoad creditorum non consentientem et
Art. 13. lit. 1. tit. 3. Statut. Lubecens.

4. Schellwitz, Immo Christianus Lud. de: De dominorum
territorialium jure litteras notabilis concedendi
diversaque solemnia in eam. Francisci Wilhelmii Friderici
indicit.

1784.

1.
2. 5. Schmidtus, de Ludovico, Jur. Vid. Pottocanus: Programma
de jure quodam Nassovico, quod de Erskoberung
dicitur, quo . . . Dissertationem inang. . .
Pauli Christiani Nicol. Lemblé . . . indicat

1. 6. Waldius, Carolus Frid., Jur. Vid. Pottocanus: Pro-
gramma in "De ritibus judiciorum criminalium
in Const. Carolina Art. P. abrogatis", quo Car. Fr.
2. Adolph Webers . . . Disputationem inang. . . ind
cat.

1. 7. Weber, Carolus Fridricus Adolph.: De praerogativa
minorum, quoad usuras et nova illis praestanda
competente.

EXXI.

D. IO. AVGVSTVS HELLFELD 1778,1
FACVLT. IVRIDICAE ORDINARIVS ET EX-DECANVS.

PRAENOBILISSIMI CANDIDATI

IO. CHRIST. CONRADI
SCHROETERI

VINARIENSIS

SOLEMNIA INAVGVRALIA

AD D. XXX. MAII CIOIOCGLXXVIII.

INDICIT, AC

DE

DVCATV BAVARIAE

AB ANTIQVISSIMIS TEMPORIBVS

HEREDITARIO

QVAEDAM

DISSERIT.

I E N A E

EX OFFICINA STRAVSSII



IO. CHRIST. CONRADI
S. I.



Ab antiquissimis iam temporibus ius succedendi in Ducatum Bauariae penes regnantem fuit familiam. Ex singulari enim Clodouei Francorum Regis privilegio gens Agilolfingica prae caeteris Ducibus hanc obtinuit praerogatiuam, ut non alius, quam qui ex dicta esset gente; in Ducem adscisceretur. Inde lege Baiuuariorum sancitum legitur: (*) *Dux, qui praest in populo, ille semper de genere Agilolfingorum fuit, et debet esse, quia sic Reges antecessores nostri concesserunt eis, ut qui de genere illorum fidelis Regis erant; et prudens, ipsum constituerent ad regendum populum illum.* Vi huius praerogatiuae Duces Bauariae per tria fere secula ex gente fuerunt Agilolfingica. Et licet semper vnus ex pluribus dignitate ornatus esset ducali, fratres tamen per diuisionem subordinate, vel ut hodie loquuntur paragi iure Ducatus partem obtinuisse videntur. Sane seculo VI. cum Theodo II. f. Magnus mortem obiit, anno 537. Theodo III, Vto f. Oto et Theobaldus, fratres Germani, Bauariam in tres partes diuiserunt. Deinde anno 567. Theobaldo mortuo filius eius Theosalonus et Theodoperus, filius Theodonis III. patruclis Bauariam aequis legibus inter se partiti sunt. Sicuti et anno 650 post mortem Theosaloni II, tres eius filii, Theodo V. Grimualdus et Theodoperus III. in tres diuiserunt partes. (**). Tandem anno 788 Tassilo a Carolo Magno, contra quem instigationibus vxoris Lytobergae inductus maligna

maligna inierat consilio, Ducatu deiectus et in monasterium de-
trusus, Bauaria vero a proceribus Carolo M. est adindica-
ta (*).

(*) *Tir. II. cap. XX. n. 3.*

(**) *AVERTINVS anal. Boior. lib. III. p. 192. 199. et 206.*

(***) *IDEM lib. III. cap. X.*

§. II.

Ex illo tempore Bauaria per integrum et quot excurrit seculum sine Duce fuit et dominationi imperatorum et Ducum stem-
matis Carolingici paruit, qui mox per missos et comites, mox
per filios eam rexerunt et administrarunt. In diuisione, quam
Ludouicus pius inter filios fecit, Bauaria iuniori ex fratribus ces-
sit, Ludouico nempe, postea Germanici nomine insignito. (*) Et
licet haec diuisio, cum postea patri Ludouico pio filius, Carolus
nascetur, tum uiuo, tum mortuo patre grauissima inter fratres
dissidia et bella, a Nithardo, Caroli M. ex Bertha filia nepote,
descripta, excitaret, pace tamen restituta et noua diuisione Ver-
duni facta, Ludouicus ultra Rhenum omnia et sic quoque Baua-
riam sortitus est. (**) Quae deinde post mortem Ludouici in di-
uisione, quam eius filii, Carolomannus, Ludouicus et Carolus,
Salsfeldiae conuenientes, inter se instituerunt, Carolomanno ces-
sit, (***) cui frater Ludouicus, et hoc quoque mortuo Carolus,
quem crassum vocant, successit, qui omnes possessiones aui sui
Ludouici pii, et proaui, Caroli M. sibi soli adquisiuit, ast rur-
sus omnes amisit, et cum ipsa Germania Ducatus Bauariae in
Arnulphum, Carolomanni filium naturalem, transiit. (†)

(*) quod docet charta diuisionis apud *BVLZIVM* in *cap. I. R. Fr. P. r.*
p. 574. verbis: *Ludouicus habeat Boioariam, et Carentanos et Bobemos*
et Auaros atque Slanos, qui ab orientali parte Boioariae sunt.

(**) *WITTICHINDVS lib. I. p. 637. ANNALES BERTINIANI anno*
843. Capitula primi et secundi conuentus apud Marfnan apud *BALV-*
ZIVM P. II. p. 42. et 46.

(***) *REGINO ad a. 876. OTTO FRISING lib. VI. cap. VI.*

(†) *OTTO FRISING, lib. VI. cap. XI. Annales Fuldenses ad ann. 888.*

Arnulpho, Germanorum Regi, successit filius septennis, Ludovicus IV. seu infans, cuius sub regimine Bavaria, cuius defensionem Rex infans impar erat, incursionibus Hungarorum valde vexata ducem habuit Luitboldum, qui in acie Bauarorum cum Hungaris occisus est, eique filius Arnulphus, qui malus vocatur, in Ducatu successit (*). Qui extincta Carolingica stirpe regiam affectans dignitatem electo Germanorum Regi Conrado I. obsequium denegavit. Conradus vero, ut Arnulphum ad suum reduceret officium, in Boioariam profectus cum Arnulpho dimicavit, atque vulneratus in patriam redire coactus paullo post morte occubuit. Electo deinde nouo Rege Henrico Aucupe Arnulphus in contumacia perseverauit, seque regem gessit, atque ab Henrico in castro Reginesburg obsessus, cum regi resistere non posset, se cum suo regno illi tradidit, et abdicata regia dignitate in Ducatu confirmatus est. (**). Post Arnulphi autem mortem eius filios Otto imper. a successione anno 938 exclusit, non eam ob rationem, quod iis nullum competere ius succedendi, sed quia superbia clari Regis iram contemserant, ire in Regis comitatum, id est fidelitatem facere recusauerunt. (***) Inde Eberhardus exiliatur, eius tamen fratribus Arnulpho et Hermanno dignitas Palatinatus Bauarici est concessa, et Arnulphi descendentes post duorum, et quot excurrit, seculorum lapsum quasi postliminii iure Ducatum recuperarunt Bauaricum. (***)

(*) de quo REGINO: anno 907. *Bauaricum Hungaris congressi, multa caede prostrati sunt, in qua congressione Luitboldus Dux occisus est, cui filius suus Arnulphus in Ducatu successit.* adde *VALIGNESI monita genealogica.*

(**) WITTICHINDVS lib. I. p. 636. et 637. edit. Meibom.

(***) WITTICHINDVS lib. II. p. 644. SIGEB. GEMBLAC ad ann. 936.

(***) AVENTINVS *Annal. Boior. lib. IV. cap. 23.*

§. IV.

Posteaquam filii Arnulphi mali patris priuati erant Ducatu, in illum non extraneus, sed frater Arnulphi Bertholdus successit. Hoc vero sine liberis mortuo, Ottonis M. imper. fratri Henrico qui

qui itidem non plane extraneus, sed filiae Arnulphi mali Judithae
 matrimonio erat copulatus, Ducatus est collatus (*). Cui filius
 Henricus II. s. Hezilo, quem Otto II. imp. suum vocat nepotem (**),
 successit, et ab hoc, licet rebellis factus per aliquot tempus Du-
 catu fuerit priuatus, post impetratam restitutionem, in filium
 Henricum III. est transmissus, (***) qui ad imperatoriam euectus
 dignitatem, prout illorum temporum mos fuit, Bauariae Ducatum
 anno 1004 coniugis suae fratri Henrico IV., Sigfridi comitis Lu-
 xenburgici filio, concessit. Hoc nullis relictis filiis defuncto, Con-
 radus II. seu Salicus imper. de Ducatu aperto filium suum Henti-
 cum V. inuestiuit. (***) Qui, postquam sub nomine Henrici III.
 imperiale conscendit solium, Bauariam Henrico, filio Friderici co-
 mitis Mosellani, a. 1044 in tutelam commisit, et, ut mihi videtur,
 vicarium Ducem constituit, (†) deinde vero Conrado, Ludolphi
 Palatini comitis filio destinauit, ast eum, quia maligna in ipsum, ce-
 perat consilia, et eius filiam ducere nolebat, post paucos annos
 a Ducatu iterum deposuit, (††) et in eius locum successus est filius
 imperatoris Conradus, qui in minorennitatis adhuc annis con-
 stitutus decessit. (†††) Ducatus vero ab Henrico III. coniugi
 suae Agneti est commissus, quae suo iure se abdicauit, et Duca-
 tum obtinuit Otto, Comes Nordheimensis, qui de violata fide
 accusatus, cum se per duellum purgare nollet, Ducatu priua-
 tur. (††††) Quem Welfus ab imperatore accepit. (†)

(*) WITTICHINDI *Annal.* lib. II. p. 649. edit. Meibom. SIGEBER-
 TVS GEMEL. ad ann. 936. ANNALISTA SAXO ad a. 942. et 945.

(**) apud GRETBROU in *Diuit. Babenbergensibus mon.* 5. cap. X.

(*) allegata vide apud STRVVE *corp. histor. German.* P. I. p. 319.
 edit. nou. AVENTINI *Annal. Boior.* lib. V. cap. 2. 3. 4.

(***) MEINWERCVS c. 97. *Chronogr. et Annal. Saxo.* ad ann. 1027.
 AVENTIN. lib. V. cap. 6. ADLZREITER P. I. lib. 16.

(†) ADLZREITER l. c. AVENTIN. lib. V. cap. 7.

(††) Auctores allegati a STRVUIO *corpore histor. Germ.* P. I. p. 353.
 edit. nou.

(†††) LAMB. SCHAFFENAVRG. ad ann. 1036.

(††††) *Annal. Saxo.* ad annum 1057. et 1069.

(†) LAMB. SCHAFFENAVROGENSIS ad a. 1071. adde STRVVE l. c. p. 367.

Welfo in Bauariae Ducatu successit filius Welfus II. et huic frater Henricus, niger dictus, qui illum in Henricum superbum transmissit. Hic a Conrado III. Imperatore proscriptus Ducatum amisit et in eius locum successus est Leopoldus, Austriae Marchio, postea vero postliminii iure Bauariae Ducatus Henrico Leoni restitutus, at per proscriptionem sub Friderico I. Imp. 1180. factam iterum amissus, clientelae iure Ortoni Wittelsbacensi, stipiti communi Serenissimorum Bauariae Ducum et comitum Palatinorum, est collatus, qui ferie non interrupta Ducatum Bauariae tenuerunt.

His praemissis ad ea transeo, quorum causa haec pagella prodit, ad commemorationem vitae et studiorum

PRAENOBILISSIMI CANDIDATI
IO. CHRIST. CONR. SCHROETERI

VINARIENSIS,
quam exhibuit suo stylo perscriptum.

Natus sum Vinariae a. d. xxvii. Aprilis A. R. S. cidoꝝccli. Patrem habui GOTTLOE FRIDERICVM panni negotiatorem, morte ante sex annos mihi ereptum, e domo SCHROETERORVM baud ignobili orrum; matrem autem TEVTSCHERIAM, unicam B. TEVTSCHERI, apud Duc. Saxo-Vinariens. quondam piletorum confectoris filiam, quae autem in puerperio, diebus aliquor elapsis, decessit. Me adhuc infantem avus maternus, in suas recepit aedes, cui, pro suo in me amore plus quam paterno, semper curae cordique fuit, me tenerum flectere puerum. Itaque, ut prima sanctissimae religionis nostrae elementa caperem, non privis solum me tradidit praeceptoribus, sed praegustaris quoque literis A. R. S. cidoꝝcclxiii. in illustre, quod Vinariae floret, Gymnasium me contuli, magnoque cum fructu illud frequentavi. Grata mente celeberrimis, qui nunc ibi docebant et adhuc magna docent laude, viris, quibus NOLDIVM, FRICKIVM, iam inter coelites triumphantem, MVSÆVVM, nec non HBINZIVM, citare possum, omnes meos in humanioribus debeo progressus. In primis MVSÆVVS, quosies ad illum accessi, amplam mihi consequendi eruditionem dedit occasionem, dum, co-
piam

plani optimorum librorum et cognoscendorum et legendorum faciens; mihi aliqualem venisti, ut ita dicam, instillavit sensum. Ex quo die baud sine summi Nuntius, ut ego puro, impulsu, literis me totum irradidi, atque ad altiora eritendi flagitavi cupiditate, quamquam ob patrimonio remanentem sperandum baud erat, fore, ut studia viterius prosequi permitteretur. Sed, ecce Deus ex machina! IAC. FRIDER. SCHROETERVS, qui Lipsiae tunc muere centurionis urbani et senatoris fungebatur, eiusque soror HINDORFNA, amita, mercatrix Vinaricnsis, benignissimum erga me ostenderunt animum, etsi eorum vtrique, id quod valde doleo, me Tenae adhuc tenente, non amplius in diuis esse conrigit. Itaque, et literis, et verbo rerum gerendarum instructus, A. R. S. CIOIOCOLXXI. hanc famigeratissimam, quae propter Salam est, Academiam accessi, et ab Ill. NICOLAI, tunc temporis, fasces tenente, a. d. XXI. Sept. in numerum civium academicorum sum adscitus. Optimorum, quos antea commemoravi, amicorum iustis atque auctoritate, inprimis vero promissione se saluti meae velle prospicere; Cui eventus omnino respondere videbatur, primum rerum diuinarum scientiam me consecraui. Bene perspicuus, philosophiae praesidiis destitutus omnem ad accuratam doctrinam praeccludi aditum; hanc mihi tenendam studiorum rationem putavi, et subinde semper atiquoz philosophiae impenderem tempus. Quae de causa non omnibus solum ac singulis, quas Viri Ill. HENNINGSIVS et VLRICH in vniuersam philosophiam habebant; scholis interfui; sed eas quoque audiui lectiones, quae ad Criticam et Philologiam sacram propius spectant, usus praceptoribus Viro s. v. HIRTIO iam apud Virembergenses theologo spectati sum; nec non Pl. V. SCHMIDIO Ord. phil. Adi. et ad acdem St. Michael. Diacono tunc meritisimo, denique B. FABRO, viro celeberrimo. Reliquas Philosophiae partes, Mathesin videlicet, Astronomiam, Physicam, historiam naturalem, scientias, quae dicuntur, camerales et forstales, Chymiam et theoreticam et experimentalem; nec non Historiam, quam dicunt, vniuersalem et Imperii R. G. et quod tandem spectat ad scientiam heraldicam: omnia haec me docuerunt Viri Ill. ac Excellentissimi WALCHIVS, SVCCOVIUS, WIDEBVRGIUS, B. SCHMIDTIVS, MULLERVS, et Praecell. SCHENKIVS; quibus bonis baud sine magna animi voluptate non potui non interesse. Praesertim affabili comitate SCHENKIO saepissime animi corporisque recreandi causa botanicas suscepi excursions. Ad Theol. quod attinet, cui me primur dicaueram, in Exegeticis S. V. DANOVIUM, omnes Fere N. T. libros illustrantem, veritatem religionis christianae egregie defendentem; quod in magno lucro pono, in Theolog. Morali et Polemica et quoad partem, in Histor. Ecclesiast. et etiam in Dogmatica; postquam ad S. R. POLZIVM accessi

accesseram, praeceptorem habui, nec non in Catecheticis praeceptis OEN-
LERVM, h. r. Super. audiui.

Sed tristissimo fato, cum mihi fautores mei atque promotores, supra
laudati, morte essent erepti, et valetudine crebris lubricationibus variis-
que casibus adversis debilitata, aliisque ex causis, animum in legum
scientiam iniicere, facius duxi, inque ea omni studio versatus sum. Est
igitur, ut iam ad praesens vitae meae genus progrediar, et praelectiones,
quibus usus sum, iuridicas enumerem. Sobolas ad Institutiones, Pande-
ctas, Ius Canonicum, ad Iurisprudentiam Struonianam et Ius Feudale,
Viror. Illustr. et Excellentiss. EICHMANNI, REICHARDTI, et B.
SCHMIDTI, ad Ius Publicum, ad Actiones, ad Ius Germanicum, ad
Collegium Practicum et Relatorium spectantes SCHMIDTI, de SCHELL-
WITZ, et OELZII adire cupidus fui. Conigit quoque mihi in Pandectis,
Iure criminali et in Collegio, ut dicitur, disputatorio Viros Ill. HELFEL-
DIUM, Praesidem gravissimum, promotoremque splendidissimum, fauto-
rem atque paronum omni pietatis studio colendum, et WALCHIVM,
nec minus NICOLAI in Medicina forensi doctores habere.

Absoluto nunc laudabilium scientiarum et iurisprudentiae
cursu, ut publicum eruditionis et legalis doctrinae testimonium habe-
ret, praestantissimus CANDIDATUS ab ordine nostro modeste pe-
titi, ut editis prius specimenibus ipsi supremi in iure honores confe-
rentur. Admissus igitur ad consueta examina talem se praestitit,
ut plane non dubitauerimus, eum ad vitimum specimen, disputatio-
nem nempe inauguralem, admittere, quam de obligatione debiti
vsuvarum initium, non vero inceptum earum cursum impedi-
ente, conscripsit, et die x x x. Maji in cathedra Ictorum publice meo
sub praesidio defendit. Qui actus, ut maiorem accipiat splendo-
rem, Magnificum Academiae Prorectorem, Patres academiae
venerandos, hospites cuiusque ordinis honoratissimos, nec minus
generosissimos nobilissimosque commilitones meo et totius iuridi-
ci ordinis nomine omni, qua par est, obseruantia rigolo, ut illum
honorifica sua presentia ornare velint. P. P. sub sigillo Faculta-
tis in academia Ienensi d. x x i x. Maji c i i i i c l x x i i i i.

(L.S.)

Jena, Diss., 1778-84

X 230 94 55

EXXI.

1778,1

D. IO. AVGVSTVS HELLFELD

FACVLT. IVRIDICAE ORDINARIVS ET EX-DECANVS.

PRAENOBILISSIMI CANDIDATI

O. CHRIST. CONRADI
SCHROETERI

VINARIENSIS

SOLEMNIA INAUGVRALIA

AD D. XXX. MAII CIOICGLXXVIII.

INDICIT, AC

DE

DVCATV BAVARIAE

AB ANTIQVISSIMIS TEMPORIBVS

HEREDITARIO

QVAEDAM

DISSERIT.

I E N A E

EX OFFICINA STRAVSSIL

